

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

51. Leonides contra juramentum reuocat testamentum suum, idque illicite quidem, attamen validè, teneturq[ue] secundus hæres restituere hæreditatem illi, qui primò hæres fuit institutus, si iste ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

vbi datur seruis actio contra dominos, si dicant, quod suis nummis se redemerint, & contra fidem datam manumissi non fuerint. Quare si dominus vi pecuniam aufert, aut stipendium negat, potest Lembla occultâ compensatione vti, sicut docet Lessius lib. 2, de just. c. 4. dubit. 4 n. 17.

Ad argumentum in oppositum negamus in primis paritatem, quia Lembla, et si famuletur, absolutè tamen liber est: non autem sic liberi sunt servi propriè dicti, qui idcirco sicut libertatem, ita ius sibi aliquid acquirendi perdidisse videri possunt. Deinde dicimus, etiam mancipia perditâ libertate non prorsus simul omnia iura perdidisse, vt patet ex l. 53. cit. adeoque sibi etiam acquirere perinde, vt alijs famuli, quidquid simililabore extra operam domino debitam acquirant, vt docent cit. Autores. Iura, quæ statuunt, seruos Domino acquirere, quidquid acquirant, intelligenda sunt, inquit Molina loc. cit. regulariter: vel certè, vt tenet Wiggers Tr. 1. de just. c. 3. n. 18. per consuetudinem sic mitigata sunt.

LI. Leonides vir diues & absque liberis promittit Diomedi amico suo, quod velit ipsum hædem instituere, & juramentum addit, se testamento conditum non reuocaturum, quam tamen reuocationem postea facit à quibusdam ad id persuasus. Quæritur. Vtrum Leonides reuocationem testamenti sui contra juramentum suum licite fecerit?

V. 1.

Videtur licetē fecisse. Ita Bartolas in l. 5
quis in principio testamenti. ff. de legatis 3. Anto-
nius Gomez, Benedictus Ægidius, Azor, p. 3.
l. II. c. 7. q. 7. & alij plures relati à Couarr. de
testam. 2. part. n. 15. Mouentur. Tum quia
testamentum suā naturā & conditione est re-
uocabile, quamdiu testator viuit; non enim
confirmatur, nisi morte testatoris. Ergo con-
tra naturam & substantiam eiusdem est, ut re-
uocari non possit in vita, ac proinde iusjurandū
adhibitum contra substantiam testa-
menti non valet. Tum quia promissio hæc
est contra bonos mores ex l. stipulatio hoc modo
concepia. ff. de verbis. oblig. Ergo absque pec-
cato non potest obseruari. Tum quia iura-
mentum sequitur naturam actus, cui adiici-
tur, nec obligat ad plura, quam ipse actus, li-
cet plus obliget ratione religionis. Ergo cùm
testamentum sit de se reuocabile, iuramentū
additum non importat irreuocabilitatem.

Resp. 1. Leonidem reuocationem testa-
menti sui contra iuratam promissionem non
posse licetē facere. Ita Couarr. lo. cit. Vasquez
de Testam. c. 2. dub 3. n. 15. & 16. Molin. D. 151.
§. contrariam sententiam. Dicastillo l. 2. de just.
Tr. 19. D. 1. n. 263. Cardin. de Lugo D. 24. de
just. n. 25. Palao Tr. 14. P. 2. pun. 8. & alij Theo-
logi communiter. Ratio est, quia non reuo-
care testamentum non est ex se illicitum, aut
prohibitum, sed licitum; esto forte aliquan-
da.

do consultum foret, ut reuocaretur, & in ali-
quid melius disponeretur. Ergo si Tò non te-
uocare testamentum alicui iureiurando in
eius bonum promittatur, obligabit eiusmodi
iuramentum, cùm nō sit de re illicita ex par-
te iurantis. Confirmatur. Si testamentum
esset ad pias causas, & iuramento confirma-
retur, obligaret, nec leges ciuiles possent illud
annullare in tali materia; esset enim votum
Deo factum, circa quod nihil leges ciuiles
statuere possunt. Cur ergo non obliget quod-
uis aliud iuramento confirmatum?

Resp. 2. Si Leonides priùs testamentum
reuocauit, condito secundo, et si id fecerit
illicitè, vt diximus, validè tamen præstitit.
Ita cum pluribus Dicastillo n. 266. Nam qui
iurauit, se alteri non venditum ædes, si po-
stea vendat, illicitè quidem, sed tamen validè
vendet. Item qui iurauit, se Mariam ductu-
rum in uxorem, si postea ducat Aniam, validè
ducit, sed illicitè; est autem eadem ratio in
casu nostro. Ratio esse potest, quia iuramen-
tum non aufert potestatem ad testandum,
quam ius gentium & ciuile concedit, sed so-
lùm facit, vt sis periurus, si aliud condas.

Resp. 3. Si Leonides iuratam & à Diome-
de acceptatam promissionem reuocârit, &
alium hæredem instituerit, iste secundus hæ-
res vi promissionis tenetur postea restituere
hæreditatem illi priori. Ita Molina, Lessius,
Dica.

Dicastillo, Lugon. 34. & alij. Ratio est. Quia Diomedes, qui prius fuerat institutus hæres, acquisiuit per acceptationem iuramenti ius ad bona testatoris, & iste contraxit obligationem realem ad hæredes transmissam. Ergo hic secundus hæres institutus tenetur implere promissionem realē à testatore factam, & à promissario acceptatam.

Ad 1. in contrarium distinguimus antec. est reuocabile per se nudè consideratum, concedimus: est reuocabile post factum iuramentum de reuocatione non facienda, negamus.
*Ad 2. Itidem distinguimus: est contra bonos mores naturales, negamus: contra ciuiles esto; quia iure naturæ non prohibetur, sed solum lege ciuili, cuius definitioni standum non est in hac materia, quæ reverentiam iuramenti tangit; quamuis Dicastillo, Palao *lo. cit.*, & nonnulli velint, nihil hīc fieri etiam contra legem ciuilem, quæ reuocationem testamenti permittit solum, non prohibet, quam opinionem tenet etiam Diana *part. 10. Tr. 15. Resol. II.** *Ad 3. dicimus, Iuramentum sequi naturam actus principalis quoad tacitam conditionem, si non addatur iuramentum excludens illam conditionem, concedimus: secus, negamus; in proposito autem iuramentum additum excludit conditionem reuocabilitatis, quando dicitur conditio testamenti, quid ergo mirum, si hæc conditio ab actu principali separetur?*

LII.